

[Startpagina](#) > ... > [Gerechtelijke Procedures](#) > [Civiele Zaken](#) > [Erkenning En Tenuitvoerlegging Van Rechterlijke Beslissingen](#) > [Hoe Kan Ik de Naleving Van Een Uitspraak Afdwingen?](#) > [Lithuania](#)

Hoe kan ik de naleving van een uitspraak afdwingen?

Inhoud aangereikt door

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Wat betekent tenuitvoerlegging in burgerlijke en handelszaken?

Onder tenuitvoerlegging van een beslissing wordt de tenuitvoerlegging verstaan van verplichtingen die uit hoofde van een rechterlijke beslissing in een gerechtelijke procedure aan partijen zijn opgelegd, om te bewerkstelligen dat de partijen de door de rechterlijke beslissing opgelegde handelingen verrichten. Voor bepaalde rechterlijke beslissingen is geen bijzondere tenuitvoerlegging nodig: beslissingen inzake de erkenning of de beëindiging, de wijziging of de totstandbrenging van rechtsbetrekkingen. De beslissing kan te goeder trouw door de partijen ten uitvoer worden gelegd, dat wil zeggen zonder executiemaatregelen. Indien de partij tegen wie de beslissing is gegeven, deze beslissing niet te goeder trouw naleeft, heeft de schuldeiser in de zaak waarin de beslissing is gegeven, het recht de rechter om een executoriale titel te verzoeken en hiermee naar een gerechtsdeurwaarder te gaan.

Gerechtsdeurwaarders zijn door de overheid bevoegd om op verzoek van schuldeisers executiemaatregelen op te leggen om de tenuitvoerlegging van een beslissing die niet te goeder trouw wordt nageleefd, af te dwingen.

De gedwongen tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen is geregeld in afdeling VI van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering ("tenuitvoerleggingsprocedure", wetboek van burgerlijke rechtsvordering) en in Verordening nr. 1R-352 van de minister van Justitie van 27 oktober 2005 inzake de goedkeuring van instructies voor de tenuitvoerlegging van beslissingen ("Verordening nr. 1R-352"). Specifieke bepalingen over de tenuitvoerlegging van beslissingen kunnen in andere rechtshandelingen zijn vastgelegd.

2 Welke instantie of instanties zijn bevoegd voor tenuitvoerlegging?

Rechterlijke beslissingen worden ten uitvoer gelegd door gerechtsdeurwaarders.

3 Onder welke voorwaarden mag een executoriale titel of beslissing worden uitgevaardigd?

3.1 De procedure

Een daartoe bevoegde partij, namelijk de schuldeiser of diens vertegenwoordiger, kan met de op grond van een rechterlijke beslissing uitgevaardigde executoriale titel naar een gerechtsdeurwaarder gaan. Indien de executoriale titel door de vertegenwoordiger van de schuldeiser aan de gerechtsdeurwaarder wordt verstrekt, moeten de rechten van de vertegenwoordiger in verband met diens taak volgens de wet zijn vastgelegd in een volmacht die aan de wettelijke eisen voldoet. Met andere woorden, een door natuurlijke personen verleende volmacht moet notarieel zijn vastgelegd en de vertegenwoordiger van een rechtspersoon kan eveneens gemachtigd worden door een orgaan van de betreffende rechtspersoon. Indien de executoriale titel door een advocaat of diens assistent aan een gerechtsdeurwaarder wordt verstrekt, moet deze aan de

gerechtsdeurwaarder eveneens een met de cliënt gesloten overeenkomst overleggen of een ander document waarin diens rechten en plichten, alsook de strekking ervan, worden beschreven. Executoriale titels die betrekking hebben op de inning van geldvorderingen, worden aan de gerechtsdeurwaarders verstrekt via het deurwaardersinformatiesysteem, overeenkomstig de procedure die is vastgelegd in Verordening nr. 1R-352. Dit gebeurt volgens een eerlijke verdeling over alle gerechtsdeurwaarders van het betreffende rechtsgebied, waarbij rekening wordt gehouden met de categorieën executoriale titels die zijn vastgelegd in Verordening nr. 1R-352 en met de te innen vorderingen; er wordt bovendien op toegezien dat elke nieuwe executoriale titel die betrekking heeft op de inning van een vordering bij eenzelfde schuldenaar, wordt toegewezen aan de gerechtsdeurwaarder die al met de inning bij deze schuldenaar is belast, tenzij de nieuwe executoriale titel buiten het rechtsgebied valt waarin de gerechtsdeurwaarder werkzaam is. De gerechtsdeurwaarder moet binnen een termijn van drie werkdagen na de ontvangst van de executoriale titel, en direct indien de tenuitvoerlegging met spoed moet plaatsvinden, controleren of er geen belemmeringen bestaan om de executoriale titel te aanvaarden en executoire maatregelen te nemen.

3.2 De grondvoorwaarden

Een executoriale titel kan door de schuldeiser of diens vertegenwoordiger of door de autoriteit of de ambtenaar die deze heeft uitgevaardigd, aan een gerechtsdeurwaarder worden verstrekt. Indien de schuldenaar een natuurlijke persoon is, wordt de executoriale titel door de gerechtsdeurwaarder ten uitvoer gelegd op basis van de woonplaats van de betreffende persoon, van de locatie van diens vermogen of van diens werkplek. Indien de schuldenaar een rechtspersoon is, wordt de executoriale titel door de gerechtsdeurwaarder ten uitvoer gelegd waar de schuldenaar zijn maatschappelijke zetel heeft of waar diens activa zich bevinden.

Executoriale titels moeten ten uitvoer worden gelegd voordat de verjaringstermijn is verstreken. Tenuitvoerleggingsbeschikkingen op grond van rechterlijke beslissingen kunnen binnen een termijn van vijf jaar na de datum waarop de beslissing definitief is geworden, aan een gerechtsdeurwaarder worden verstrekt om deze ten uitvoer te leggen. De termijn waarbinnen een executoriale titel van een beslissing die met spoed ten uitvoer moet worden gelegd, aan een gerechtsdeurwaarder moet worden verstrekt, gaat in op de dag nadat de uitspraak is gedaan.

Een executoriale titel wordt geacht te zijn aanvaard als de schuldeiser de administratieve kosten voor de tenuitvoerlegging aan de gerechtsdeurwaarder heeft betaald. Afhankelijk van de vermogenssituatie van de schuldeiser die een natuurlijke persoon is, kan de gerechtsdeurwaarder geheel of ten dele van de betaling van de tenuitvoerleggingskosten afzien of deze opvoeren op het moment dat de tenuitvoerleggingsprocedure wordt beëindigd.

4 Het doel en de aard van tenuitvoerleggingsmaatregelen

De executiemaatregelen zijn:

1. beslaglegging op gelden en eigendomsrechten of vermogensrechten van de schuldenaar;
2. beslaglegging op activa en gelden van de schuldenaar die in het bezit zijn van derden;
3. het opleggen van een verbod aan derden om geld of activa aan de schuldenaar ter beschikking te stellen of andere verplichtingen voor de schuldenaar uit te voeren;
4. inbeslagneming van documenten waaruit blijkt welke rechten de schuldenaar heeft;
5. beslaglegging op salarissen, pensioenen, subsidies of andere inkomsten van de schuldenaar;
6. inbeslagneming van bepaalde activa van de schuldenaar die worden beschreven in de rechterlijke beslissing en de overdracht ervan aan de schuldeiser;
7. het beheer van het vermogen van de schuldenaar en de toewijzing van de daarmee verkregen inkomsten aan de schuldeiser;
8. het opleggen van de verplichting of het verbod aan de schuldenaar om bepaalde handelingen te verrichten;
9. het compenseren van wederzijdse schulden;
10. andere in de wet genoemde maatregelen.

Er kunnen meerdere executiemaatregelen tegelijkertijd worden toegepast.

4.1 Welke soorten activa kunnen voorwerp van tenuitvoerlegging zijn?

In het geval van een natuurlijke persoon kan beslag worden gelegd op:

- hypotheeken en als zekerheid verstrekte activa, indien de tenuitvoerlegging ten gunste komt van de hypothecaire schuldeiser of de houder van de zekerheid;
- bezittingen, eigendomsrechten, effecten, salarissen, subsidies of andere inkomsten of roerende zaken van de schuldenaar;
- onroerende zaken van de schuldenaar;
- landbouwgronden van de schuldenaar, indien de schuldenaar als hoofdactiviteit landbouw bedrijft;
- het woonverblijf van de schuldenaar.

In het geval van een rechtspersoon kan beslag worden gelegd op:

- hypotheeken en als zekerheid verstrekte activa, indien de tenuitvoerlegging ten gunste komt van de hypothecaire schuldeiser of de houder van de zekerheid;
- bezittingen, eigendomsrechten, effecten, eindproducten (goederen) van de schuldenaar, alsook andere roerende en onroerende zaken die niet direct worden gebruikt of zijn aangepast aan een direct gebruik in de productie, met uitzondering van administratieve ruimten;
- andere activa;
- onroerende zaken die nodig zijn voor de productie, alsook grondstoffen, leveringen, werktuigmachines, uitrustingen en andere uitrustingszaken die bestemd zijn voor de directe productie.

4.2 Wat zijn de gevolgen van tenuitvoerleggingsmaatregelen?

De executiemaatregelen en -procedures verschillen afhankelijk van het al dan niet financiële karakter van de gedwongen tenuitvoerlegging en van datgene waarop beslag wordt gelegd (gelden, inkomsten of andere activa van de schuldenaar).

Als een gedwongen tenuitvoerlegging met een financieel karakter de gelden van de schuldenaar bij kredietinstellingen, betalingsinstellingen en/of instellingen voor elektronisch geld betreft, zal de gerechtsdeurwaarder voor de tenuitvoerlegging aan deze instellingen via het informatiesysteem een bevel afgeven met toepasselijke restricties om te zorgen dat de schuldenaar beperkte toegang krijgt tot gelden of om gelden van de schuldenaar op te eisen die de vordering en de tenuitvoerleggingskosten ervan moeten dekken.

Indien de gerechtsdeurwaarder vaststelt dat de gelden of andere activa van de schuldenaar in het bezit zijn van derden (de gerechtsdeurwaarder beschikt over wettelijke mogelijkheden om dergelijke informatie te verkrijgen, alsook informatie of de derde partij de schuldenaar een vergoeding is verschuldigd of andere activa aan de schuldenaar moet overdragen), zal op deze gelden beslag worden gelegd.

Indien de gedwongen tenuitvoerlegging betrekking heeft op de beslaglegging op inkomsten van de schuldenaar, overhandigt de gerechtsdeurwaarder de tenuitvoerleggingsbeschikking aan de werkgever van de schuldenaar of aan eenieder die de schuldenaar betaalt. De salarissen van de schuldenaar en de gelijkwaardige betalingen worden in zoverre gekort dat de te innen bedragen zijn gedekt.

Indien de gedwongen tenuitvoerlegging betrekking heeft op de activa van de schuldenaar, dan zal op deze activa beslag worden gelegd en worden zij geliquideerd. De beslaglegging op gelden kan zich niet uitstrekken tot zaken van de schuldenaar, indien laatstgenoemde tegenover de gerechtsdeurwaarder kan aantonen dat het te innen bedrag binnen een termijn van zes maanden kan worden voldaan door middel van een wettelijk toegestane inhouding op diens inkomsten of, in het geval van beslaglegging op diens laatste woonruimte, binnen een termijn van achttien maanden. Beslaglegging op de woonruimte van de schuldenaar is slechts mogelijk als het te innen bedrag groter is dan vierduizend euro. Op verzoek van de schuldenaar of diens familieleden kan de rechter, nadat op een appartement of een huis beslag is gelegd om bedragen te innen in verband met onbetaalde energierekeningen, gemeentelijke diensten of andere diensten, beslissen dat het laatste appartement, het laatste huis of een deel ervan waarin de betreffende personen woonachtig zijn, buiten de tenuitvoerlegging valt. De rechter kan daartoe rekening houden met de financiële situatie en met de belangen van kinderen, gehandicapten en hulpbehoevenden.

De beslaglegging op activa van een schuldenaar is een tijdelijk ingestelde beperking of ingesteld verbod ten aanzien van het eigendomsrecht of een onderdeel ervan (beheer, gebruik of beschikking).

De beslaglegging kan worden uitgevoerd door een rechtbank of een gerechtsdeurwaarder.

De rechtbank gaat over tot beslaglegging op zaken door een beslissing tot tenuitvoerlegging van voorlopige conservatoire maatregelen te geven. Het bedrag van de gelden of activa waarop beslag wordt gelegd, mag niet hoger zijn dan het bedrag van de schuldvordering. De rechtbank kan op verzoek van de betrokken partijen of in bepaalde gevallen op eigen initiatief een dergelijke beslissing herroepen. Indien een beroep door de rechtbank wordt afgewezen, blijven de tijdelijke beschermingsmaatregelen van kracht tot de beslissing definitief is geworden. Indien na de toepassing van de tijdelijke beschermingsmaatregelen het beroep eindigt, blijven deze maatregelen van toepassing tot de beslissing ten uitvoer is gelegd.

De gerechtsdeurwaarder die is belast met de uitvoering van een beslissing tot gedwongen tenuitvoerlegging, moet de beschikking tot beslaglegging op zaken van de schuldenaar ondertekenen. Een gerechtsdeurwaarder kan een beschikking tot beslaglegging pas herroepen na tot beslaglegging te zijn overgegaan. In beginsel kan een gerechtsdeurwaarder op niet meer zaken beslag leggen dan nodig is om het te innen bedrag en de kosten van de tenuitvoerlegging te dekken.

Bij de liquidatie van activa vindt een gedwongen verkoop plaats van activa van de schuldenaar of van de zekerheidsteller door openbare verkoping via ondernemingen die deze activa verhandelen of omzetten in geld, door overdracht aan de schuldeiser, door verkoop aan een door de schuldenaar voorgestelde koper of op andere manieren. Afhankelijk van de redenen voor de beslaglegging en de aard van de betreffende zaken worden de activa waarop beslag is gelegd, volgens de wet geliquideerd door een gerechtsdeurwaarder, nationale belastinginspectiediensten of makelaars en bedrijven die effecten verhandelen.

Onroerende zaken van de schuldenaar en andere wettelijke registergoederen met een waarde van meer dan tweeduizend euro, alsook andere roerende zaken met een eenheidswaarde van meer dan dertigduizend euro, worden openbaar verkocht. Andere activa kunnen op andere manieren worden geliquideerd. De openbare verkoop van zaken vindt elektronisch plaats.

De schuldenaar heeft het recht om voor aanvang van de openbare verkoop een koper te vinden voor de te verkopen activa. Indien de schuldenaar voor aanvang van de openbare verkoop een koper vindt, zullen de activa aan deze koper worden verkocht. De activa mogen aan de door de schuldenaar gekozen koper worden verkocht voor een bedrag van ten minste de in de beschikking tot beslaglegging aangegeven waarde of voor een lager bedrag, als dat het totaal van de schuldvordering en de kosten van de tenuitvoerlegging dekt.

Na de liquidatie van de activa waarop beslag is gelegd, kan op deze activa geen beslag meer worden gelegd.

Indien executoriale titels betrekking hebben op wederzijdse schulden van de schuldenaar en de schuldeiser, compenseert de gerechtsdeurwaarder deze bedragen overeenkomstig de daarvoor geldende procedure. Indien het volgens de daarvoor geldende procedure mogelijk is het totaalbedrag door middel van compensatie te verrekenen, zullen geen verdere gedwongen tenuitvoerleggingsmaatregelen worden genomen. Compensatie kan niet worden toegepast bij de beslaglegging op bestaansmiddelen.

De specifieke eisen ten aanzien van de gedwongen tenuitvoerlegging met een niet-financieel karakter zijn wettelijk vastgelegd.

Bij de tenuitvoerlegging van een rechterlijke beslissing betreffende de overdracht van het gezag over kinderen, zal de gerechtsdeurwaarder bij de toepassing van de tenuitvoerleggingsmaatregel de persoon betrekken aan wie het gezag over het kind moet worden overgedragen, en een vertegenwoordiger van de overheidsinstantie die belast is met de bescherming van de rechten van het kind. De bescherming van de rechten van het kind moet te allen tijde zijn gewaarborgd.

Indien op grond van de rechterlijke beslissing bepaalde voorwerpen van de schuldenaar aan de schuldeiser toekomen, zal de gerechtsdeurwaarder deze in beslag nemen en aan de schuldeiser overdragen.

Afhankelijk van hetgeen in de rechterlijke beslissing is vastgesteld, mogen uitsluitend de in de executoriale titel genoemde personen in de woning intrek nemen (of uit de woning worden gezet). Indien nodig kan daartoe de politie worden ingeschakeld.

Indien de schuldenaar op grond van een beslissing bepaalde handelingen moet uitvoeren of stoppen die niet

samenhangen met de overdracht van activa of gelden, en deze beslissing niet ten uitvoer wordt gelegd, stelt de gerechtsdeurwaarder daarover een rapport op. Dit rapport moet vervolgens worden ingediend bij de districtsrechtbank van de plaats van de tenuitvoerlegging. Deze rechtbank zal uitspraak doen over de toepasselijke gevolgen die worden beschreven in de oorspronkelijke beslissing (d.w.z. dat als de verweerder de beslissing niet binnen de gestelde termijn ten uitvoer heeft gelegd, de eiser het recht heeft de betreffende handelingen uit te oefenen of maatregelen te nemen om deze handelingen te beëindigen op kosten van de verweerder en tegelijkertijd bij de verweerder beslag te leggen op de benodigde bedragen). Indien in deze beslissing geen gevolgen worden beschreven, zal de voornoemde rechtbank uitspraak doen over de wijziging van de tenuitvoerleggingsprocedure.

Indien de in de beslissing beschreven handelingen uitsluitend kunnen worden voltooid of worden onderbroken door de verweerder en de verweerder zich hier niet aan houdt, kan de verweerder een sanctie worden opgelegd ten gunste van de partij die de tenuitvoerlegging eist, en kan een nieuwe termijn voor de tenuitvoerlegging van de beslissing worden overeengekomen. Door betaling van de opgelegde boete is de schuldenaar niet van zijn verplichting ontheven om de in de beslissing beschreven handelingen uit te oefenen of te beëindigen.

4.3 Welke geldigheid hebben deze maatregelen?

Tenuitvoerleggingsbeschikkingen op grond van rechterlijke beslissingen kunnen binnen een termijn van vijf jaar na de datum waarop de beslissing definitief is geworden, aan een gerechtsdeurwaarder worden verstrekt om deze ten uitvoer te leggen. De termijn waarbinnen een executoriale titel van een beslissing die met spoed ten uitvoer moet worden gelegd, aan een gerechtsdeurwaarder moet worden verstrekt, gaat in op de dag nadat de uitspraak is gedaan. Executoriale titels die betrekking hebben op re-integratie in het arbeidsproces, kunnen binnen een termijn van een maand vanaf de dag volgend op die van de uitspraak van de beslissing worden verstrekt.

Afhankelijk van de betreffende beslissing zijn de executoriale titels, indien om periodieke betalingen wordt verzocht, gedurende de gehele periode waarin deze betalingen verschuldigd zijn, geldig en de termijn waarbinnen zij moeten worden verstrekt, gaat in op elke datum waarop de betalingstermijn verstrijkt.

Voor beslissingen van andere ambtenaren of instellingen zijn specifieke termijnen vastgesteld, die ook kunnen worden onderworpen aan een gedwongen tenuitvoerlegging.

Indien de termijn waarbinnen een executoriale titel moet worden verstrekt, wordt verlengd wegens redenen die door de rechtbank belangrijk worden geacht, kan de rechter de verlenging vernieuwen, tenzij de wet anders bepaalt.

De door de gerechtsdeurwaarder ingestelde executiemaatregelen blijven van kracht tot zij door de betreffende gerechtsdeurwaarder worden ingetrokken. Indien tegen de handelingen van de gerechtsdeurwaarder beroep wordt ingesteld wegens de rechtmatigheid van deze handelingen en de rechter heeft vastgesteld dat het beroep geheel of ten dele gegrond is, kunnen alle of een deel van de ingestelde maatregelen worden herroepen door de rechter die het beroep behandelt.

De beslaglegging op activa of andere tijdelijke beschermingsmaatregelen die door de rechter zijn toegepast, blijven van kracht tot zij worden ingetrokken (of vervangen door een andere maatregel), ongeacht of zij zijn toegepast door de rechter of, in geval van een beroep, zijn ingetrokken door een hogere rechter.

Na de liquidatie van de activa waarop beslag is gelegd, kan op deze activa geen beslag meer worden gelegd.

Zie het antwoord op paragraaf 3.2.

5 Is er een mogelijkheid tot beroep tegen de beslissing om een dergelijke maatregel toe te staan?

Een beroep tegen een deurwaardersexploot kan worden ingesteld binnen een termijn van twintig dagen na de datum waarop de verzoeker kennis heeft genomen, of kennis had moeten kunnen nemen, van de vaststelling van de betwiste handeling of van de weigering deze vast te stellen, en in elk geval uiterlijk binnen een termijn van negentig dagen vanaf de vaststelling van de betwiste handeling. Het beroep moet worden gericht aan de

gerechtsdeurwaarder zelf. De gerechtsdeurwaarder moet het beroep binnen een termijn van vijf werkdagen behandelen. Indien de gerechtsdeurwaarder weigert het beroep geheel of ten dele gegrond te verklaren, worden het beroep en de beslissing van de gerechtsdeurwaarder voorgelegd aan de districtsrechtbank van het gebied waarin het deurwaarderskantoor is gevestigd.

De door de rechtbank genomen maatregelen kunnen worden herroepen of gewijzigd door dezelfde rechter of er kan beroep tegen worden ingesteld bij een hogere rechter.

6 Zijn er beperkingen aan tenuitvoerlegging, in het bijzonder wat bescherming van de schuldenaar of termijnen betreft?

Zie het antwoord op paragraaf 3.2.

Deze webpagina maakt deel uit van de website [Uw Europa](#).

Al uw [feedback](#) over de verstrekte informatie is welkom.

■ Laatste update: 11/07/2022

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJN-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJN en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.